

Народна скупштина Р. Србије:

а) Господин др. Оливер ДУЛИЋ, председник

б) Сви народни посланици

Краља Милана 14, 11000 Београд

Господин Борис ТАДИЋ, Председник Р. Србије

Андрићев венац бр. 1, 11000 Београд

Влада Р. Србије:

а) Господин др. Војислав КОШТУНИЦА, председник

б) Сви чланови

Немањина бр. 11, 11000 Београд

Доставља се:

Средства јавног информисања

Предмет: ***Референдум за ослобађање Косова и Метохије и свих држављана Р. Србије***

Поштовани господине др. ДУЛИЋУ, председниче Народне скупштине,
поштоване даме и поштована господо народни посланици,

Поштовани господине ТАДИЋУ, председниче Републике

Поштовани господине др. КОШТУНИЦА, председниче,
поштоване даме и поштована господо чланови

Владе

АМАНЕТ СРБСКОМ НАРОДУ

Србска Постојбина,
чувар србске Вере,
душа Србског народа,
колевка србске културе,
понос србског родољубља,
ризница србског слободарства,
исконски завет србске храбрости,
земља натопљена србском крвљу за слободу,
доказ србске човечности и људске солидарности,
симбол србске гостопримљивости и праведности,
стална Патријаршија Српске Православне Цркве и Светосавља,
трајан камен темељац слободних и независних србских држава,

КОСОВО и МЕТОХИЈА

су били, јесу и остаће нераздвојив део Србије.
Није постојала, нити постоји нити ће бити
личност, генерација или генерације,
Влада или институција,
Председник или Монарх,
било ко или било шта, неко или нешто
није био/било, није и неће бити овлашћено
да у име Србског народа,
у име Србије и/или било
које србске државе,
прихвати – потпише - дозволи
расрбљавање, окупацију, чак одвајање
Косова и/или Метохије од Србије.

*Свако такво разматрање, сагласност или потпис,
свако такво пасивно или активно прихватање
је било, јесте и било би неуставно и неважеће,
је било, јесте и било би неприхватљив акт
националне велеиздаје.*

Србски родитељи, бабе и деде, србски преци
живим и будућим србским генерацијама.

На основу Повеље УН, Преамбуле, и Чланова 1 – 3, 8, 16 -18, 21, 23 - 25, 27, 55, 56, 97 – 99, 111 – 114, 139 и 141 Устава Р. Србије подносимо вам

ПРЕДЛОГ

да Народна скупштина распише референдум о ослобађању Косова и Метохије да се држављани Р. Србије изјасне по следећим питањима, о сваком појединачно:

- I. Да ли сте сагласни да Р. Србија захтева мирнодопско повлачење свих страних оружаних формација са њене целе територије Косова и Метохије у року од три месеца?
- II. Да ли сте сагласни да Р. Србија захтева да сви страни држављани, који немају одобрење Р. Србије да бораве у њој, мирољубиво напусте целу њену територију (која укључује Косово и Метохију), у року од три месеца?
- III. Да ли сте сагласни да Р. Србија обезбеди мирнодопски повратак тамо свих прогнаних лица и породица у њихове домове и на имања, и да укине забрану повратка донету још 1945. године?
- IV. Да ли сте сагласни да се Р. Србија обрати Уједињеним Нацијама (УН) и Председницима свих њених држава чланова да подрже њена претходна два захтева и да јој помогну у њиховом остваривању?
- V. Да ли сте сагласни да се Р. Србија обрати целој светској слободарској јавности да подрже њена претходна два захтева под I и II?
- VI. Да ли сте сагласни да Р. Србија одмах стави у први степен ратне приправности професионални састав своје Војске?
- VII. Да ли сте сагласни да Р. Србија свим деактивираним подофицирима и официрима, њеним држављанима, призна чин који су имали у ЈНА/Војсци СРЈ/СЦГ у време деактивирања и да им се омогући пријем, по њиховој жељи, у професионални састав Војске Р. Србије?
- VIII. Да ли сте сагласни да Р. Србија одмах објави потпуно мобилисање свих својих мушких држављана рођених пре 1. јануара 1968. год., с тим да само они рођени пре 1. јануара 1943. могу да одбију мобилисање уз обавезу да месечно редовно уплаћују у државни Фонд за ослобођење 20 % од свог месечног прихода све време док се цела Р. Србија не ослободи?
- IX. Да ли сте сагласни да Р. Србија не мобилише своје мушке држављане млађе од 41 године, с тим:
 1. Да мушки држављани доба од 34 до 41 године обавезно редовно уплаћују у Фонд за ослобођење 15% од свог месечног прихода све време док се цела Р. Србија не ослободи?
 2. Да мушки држављани доба од 27 до 34 година обавезно редовно уплаћују у Фонд за ослобођење 10% од свог месечног прихода све време док се цела Р. Србија не ослободи?
- X. Да ли сте сагласни да Р. Србија, ако не буду испуњени захтеви из т. I и II објави ратно стање и да оно траје док се цела Р. Србија не ослободи?
- XI. Да ли сте сагласни да Р. Србија у року од следећа три месеца после истека рока од три месеца из т. I и II примени сва средства, мирнодопска и војна, да васпостави свој потпуни суверенитет на целој својој територији (која укључује Косово и Метохију)?
- XII. Да ли сте сагласни да за спровођење резултата Референдума лично одговара Председник Републике Србије.

САЖЕТО ОБРАЗЛОЖЕЊЕ**(АКО ЈЕ УОПШТЕ ПОТРЕБНО ДА СЕ ПИШЕ)**

1. Србска војска је положивши животе свих својих војника у Косовској бици 1389. год. за одбрану своје земље и слободу свог народа успела не само да заустави тада окупирање Србије већ и продор освајачке османлијске турске војске у централну и западну Европу.
2. У I Светском Рату србска војска се борила, и уз савезничку помоћ, изборила ослобођење не само Србије већ свих југословенских земаља и народа.
3. Срби су уложили и утопили једину до тада постојећу и признату југословенску државу – своју Краљевину Србију у стварање јединствене југословенске државе: Краљевине СХС, касније Краљевине Југославије.
4. Од стварања Краљевине Југославије до 2000. год. Власт у Србији се залаже за југословенску Србију у сваком погледу.
5. Србски народ је међу првима пружио оружани отпор (1941.) фашистичком освајању света.
6. Срби су били далеко најмногбројнији борци у оружаном супротстављању нацистичком покорвању Југославије (1941-1945).
7. Србија је у оквиру Југославије била један од оснивача Организације Уједињених Нација.
8. Р. Србија је поштовала и спроводила одредбе Повеље Уједињених Нација (УН).
9. После 1945. је настављено још интензивније југословенизовање Срба и Србије. Последице су многобројне и добро познате (културолошке, духовне, моралне, економске, политичке).
10. Југословенску државу нису створиле Републике. Нису ни могле. Нису постојале.
11. Повеља УН (Члан 1, т. 2) поштује начело једнаких права свих народа и право народа на самоопредељење.
12. Ни један Устав (укључујући онај из 1974.) није давао југословенским Републикама право ни на одцепљење ни на самоопредељење.
13. Југословенску државу су створили југословенски народи.
14. „Народи Југославије, полазећи од права сваког народа на самоопредељење, укључујући и право на одцепљење,“ ... (Почетак прве реченице Устава СФРЈ из 1974. г.).
15. Право на самоопредељење у СФРЈ су имали само југословенски народи.
16. Прво међународно ангажовање СР Немачке, после њеног уједињења, је било на растурању СФРЈ.
17. Власт СР Немачке је успела да свој став наметне Властима САД и западноевропских држава.
18. Оне су заједнички руководиле растурањем антифашистичке и мирољубиве СФРЈ, користећи сва средства, супротно Повељи УН (Преамбула, Члан 1 и Члан 2) и целом Уставу СФРЈ, иако су дотле признавале СФРЈ.
19. Оне су се оглушиле о апел (5. јули 1991.) да помогну легитимно и мирнодопско решавање ситуације у СФРЈ.
20. Оне су подстрекивале и признале противустварна одцепљења четири Републике.
21. Оне нису признавале једино резултате референдума Срба у Хрватској и Босни и Херцеговини.
22. Власт Р. Србије се, у складу с обавезом сваког држављанина СФРЈ, залагала за очување СФРЈ (до 1992. год.).
23. Власт Р. Србије, упркос писменом предлогу поднетом њеном Председнику истовремено кад и Председницима осталих пет Република (почетак 1991.) није расписала референдум о самоопредељењу у Србији. Она се није залагала за поштовање и спровођење права народа на самоопредељење (Повеља УН и Устав СФРЈ) укључујући одцепљење (Устав СФРЈ).
24. Противустварна одцепљења четири Републике СФРЈ су проузроковала рат међу југословенским народима, први пут у њиховој историји у време док је цела остала Европа у миру.

25. Противуставна одцепљења четири Републике СФРЈ су изазвала распиривање мржње међу људима и народима, злодела и злочине против човека, човечности, мира, и слободе у СФРЈ (даље: Југославија).
26. Власти Европске Заједнице (ЕЗ) и САД су успеле да се створи Међународни Трибунал за Злочине у Југославији (МТЗЈ) мимо Повеље УН и то тако да није меродаван ни за злодела и злочине против мира ни за злодела и злочине било кога ко није држављанин СФРЈ (одн. неке од њених Република). Пример беспримерног нелегитимног и нацистичког суда.
27. Власти Европске Заједнице (ЕЗ) и САД лажно су оптужиле Србски народ и Р. Србију да су били агресор и покретачи рата, злодела и злочина.
28. Власти Европске Заједнице (ЕЗ) и САД, њихова медија, и МТЗЈ су развиле беспримерну пропаганду засновану на лажима (нпр. да су Срби агресор, да су учинили масакре невиног становништва на пијаци Маркале у Сарајеву, да су масакрирали истовремено око осам хиљада невиних људи у Сребреници, да су масакрирали невине албанске цивиле у Рачку, да су натерали Албанце на Косову и Метохији у егзодус, итд. ...).
29. И Власти Европске Заједнице (ЕЗ) и САД, и њихова медија, и МТЗЈ нису ни поштовале ни саопштавале ни разматрале истину о злоделима над Србима од самог признавања неуставних одцепљења четири Републике. Пример фашизма против Срба.
30. И Власти Европске Заједнице (ЕЗ) и САД и њихова медија и МТЗЈ су лажном пропагандом постигли беспримерно демонизовање једног народа, и то недужног народа, народа жртве: Србског народа, Републике Српске, Р. Црне Горе и Р. Србије.
31. То су користиле да би својим народима оправдавали неоправдљива бомбардовања Републике Српске (1995.), Р. Црне Горе и Р. Србије (1999) које нису угрозиле ни једну од тих држава. Та бомбардовања су била без одобрења УН и супротна Повељи УН (Члан 2).
32. То су користиле да би својим народима оправдавали неоправдљива окупирања целе Босне и Херцеговине и Косова и Метохије, с посебно наглашеним тлачењем Срба, Републике Српске и Р. Србије.
33. То су користиле да би „интернационизовале проблем Косова“, што остварују демонизовањем Срба заснованом на лажима.
34. Ничим изазваним, потпуно неоправданим 78-даномоћним НАТО бомбардовањем и додатним претњама Власт Р. Србије је била приморана да потпише војну предају у Куманову 1999. г. и да прихвати неосновану Резолуцију 1244.
35. Већ самим тим та Резолуција је нелегитимна, али пошто су Власти Р. Србије њу прихватиле, онда су обавезне да се ње придржавају док се она не поништи, стави ван снаге било од стране Савета Безбедности било догађајима који је потпуно крше.
36. Резолуцијом 1244 се гарантује суверенитет СРЈ и на Косову и Метохији, што се после одвајања Црне Горе преноси на Р. Србију јер су Косово и Метохија увек били саставни део Србије (осим у периодима окупација и поробљености).
37. УН (УНМИК, КФОР,...) потпуно онемогућавају, а уз помоћ и подршку, пре свих НАТОа, Власти СР Немачке, Р Француске, Уједињеног Краљевства и САД, Р. Србији да остварује свој суверенитет над Косовом и Метохијом.
38. Они су отворили границу и дозволили не само неометан улаз већ и необуздано усељавање странаца (углавном шиптарске националности из Р. Албаније) на Косово и Метохију, уз истовремено немилосрдно протеривање нешиптарских (највише србских) држављана Р. Србије примењујући необуздана злочиначка деловања уз благонаклоност и подршку свих представник УН, НАТОа и Влада наведених држава.
39. Они не само да подржавају већ и штите шиптарску окупацију Косова и Метохије и распламсавање шиптарског фашизма против србских и других држављана Р. Србије.
40. Резолуцијом 1244 се гарантује да ће све шиптарске војне формације да буду разоружане.
41. Не само да шиптарске војне формације нису распуштене, већ су подигнуте у ранг регуларне војске, потпомогнуте, подржане и/или инструисане од стране УНМИКа, КФОРа НАТОа и Влада наведених држава.

42. Резолуцијом 1244 се гарантује да ће УН (УНМИК, КФОР, ..) да обезбеде слободан живот и безбедно кретање свих држављана Р. Србије на Косову и Метохији.
43. Уместо тога, нешиптарско (углавном србско) становништво је подвргнуто страху, злоделима, злочинима, убиствима, протеривању, а оно малобројно које је још тамо је уоквирено бодљикавим жицама у гета, а све уз сагласност и подршку УНМИКа, КФОРа НАТОа и Влада наведених држава.
44. Проблем територије Косова и Метохије не постоји. То је србска земља.
45. Проблем који постоји на Косову и Метохији (као и у Македонији) је проблем албанске националне мањине и то превасходно илегално досељених Албанаца.
46. Људски проблем, проблем националне мањине, не може да се третира и решава као територијални проблем.
47. И Власти Европске Заједнице (ЕЗ) и САД, и њихова медија, и НАТО, и МТЗЈ су лажну пропаганду против Србског народа користиле и настављају да примењују да би својим народима оправдавали неоправдљиво окупирање Косова и Метохије.
48. САД су без одобрења УН и без сагласности Р. Србије у врло кратком року изградиле на Косову и Метохији своју највећу војну базу Бондстил у Европи. Оне су је изградиле у врло кратком року. Доказ да су њен пројект и стратегију разрадиле и припремиле много година раније, и да су ради њеног успостављања и бомбардовале Србију и Црну Гору 1999.
49. Албанци / Шиптари су наставили да спроводе своја злодела и злочине против Срба на Косову и Метохији, а с којима нису престали од 1941. год., сада упркос присуству „мирнодопских, непристрасних“ снага УН (КФОР, УНМИК, ...) и НАТОа.
50. Они пљачкају србску имовину, уништавају србске светиње, прогоне Србски народ и њихове пријатеље, држе у страху србске породице заробљене у гетима, онемогућују слободно и безбедно кретање, убијају србску децу, протерују Србе и србске пријатеље,
51. Они су распламсали албански фашизам против Срба и њихових пријатеља.
52. Они захтевају васпостављање фашистичког отимања Косова и Метохије од Србије.
53. Они се диче претећим изјавама да неће у миру да живе са Србима и њиховим пријатељима на Косову и Метохији.
54. И Власти Европске Заједнице (ЕЗ) и САД и њихова медија и снаге УН лажну пропаганду против Србског народа користе да би својим народима и народима целог света оправдавали неоправдљиво подржавање распламсавања новог албанског фашизма против Срба и њихових пријатеља на Косову и Метохији.
55. Председник ТАДИЋ је у Минхену, СР Немачка, изјавио (према обавештењима средстава јавног обавештавања) да ће Р. Србија да поднесе тужбу против сваке државе која призна независност Косову и Метохији.
56. Ни председник Борис ТАДИЋ, ни Влада ни Скупштина нису до сада поднели тужбе, упркос свим напред наведеним догађајима и процесима којима је потпуно одбачена у стварности Резолуција 1244, против вођа шиптарског обновљеног фашизма, УНМИКа, КФОРа, НАТОа и Влада наведених држава.
57. Нова Власт од 2000. год. се залаже, председник ТАДИЋ то чак испољава као наше освајање Европе [(што је у супротности са србским духом, културом, моралом, историјом, да никога не осваја већ да се спријатељује на обострано уважавање)] за европску Србију упркос искуству са Југославијом и југословенизовањем Срба и Србије, упркос одбијању Француске и Холандије да прихвате предложени Устав ЕЗ. (Зар треба Француска да постане европска, а да не остане француска, зар треба Енглеска да постане европска и да не остане енглеска, зар треба Бугарска да буде европска и да престане да буде бугарска, као што је у Југославији Србија постајала југословенска престајући да буде србска? Зар треба Срби и Србија да се ушуњавају у ЕЗ као прокажени народ и држава? Зар треба србска деца да буду мобилисана за ратове ЕЗ као што је Аустро-Угарска мобилисала 1914. младиће из покорених југословенских народа да се боре да скрше одбранбени отпор Срба и Србије?

ЕЗ хоће србску земљу и људе из Србије да увуче под своју власт, али неће да прихвати Србски народ са његовим националним вредностима и обичајима јер нам говоре, јер нам наређују, да треба да се одрекнемо својих националних вредности и обичаја, да не спомињемо прошлост, да заборавимо историју. Криминалац тражи да се заборави прошлост. Злочинац захтева да се заборави историја.)

58. Господин Борис ТАДИЋ је у својству ранијег Министра одбране Р. Србије растурио војни кадар који се доказао изузетно способним у току НАТО бомбардовања и показао примерну храброст и родољубље.
59. Господин Борис ТАДИЋ је у својству ранијег Министра одбране Р. Србије увео професионалну војску.
60. Председник Борис ТАДИЋ сада изјављује да он неће да потпише да прихвата одцепљење Косова и Метохије од Р. Србије и да ће Р. Србија само мирнодопским средствима да брани своја права, свој суверенитет, своје територијално јединство и слободу својих држављана. Зашто то до сада није радио ни он ни Влада ни Скупштина иако им је Резолуција 1244 то омогућавала?
61. Он тиме, у садашњој ситуацији, једноставно каже ЕЗ и САД: немојте од мене да тражите потпис, али ако се Косово и Метохија одцепе, што значи опљачка се Србија и потпуно покоре њени држављани, он, као врховни командант Војске неће да дозволи да та професионална војска испуни своју основну уставну обавезу да „брани земљу од оружаног угрожавања споља“ (Члан 139 Устава).
62. Он је својим изјавама у суштини поручио да неће да испуни председничку заклетву, према којој се кандидат изабран за Председника заклиње да ће „све своје снаге посветити очувању суверености и целине територије Републике Србије, укључујући и Косово и Метохију као њен саставни део, као и остваривању људских и мањинских права и слобода, поштовању и одбрани Устава и закона“ (Члан 114 Устава).
63. Ако сада неће да се ангажује Војска да изврши своју основну дужност, ради које и постоји, када ће онда, и да ли она уопште више треба да постоји?
64. С обзиром да је променом, коју је извршио министар Борис ТАДИЋ, бројчано Војска Р. Србије значајно смањена, да су се не само шиптарски терористи поставили фашистички непријатељски према Р. Србији, Србима и њиховим пријатељима на Косову и Метохији, већ и владе око 17 држава чланова ЕЗ и САД, неопходно је да се изврши потпуно и разумно мобилисање мушких држављана Р. Србије. При томе не сме да се понови трагедија Сремског фронта или улудо богаљење, чак губљење живота многих младића у току ратова крајем XX века у Југославији. Млади мушки држављани треба да стварају децу и негују их у својим породицама. Од њих старији мушкарци, њихови дедови, очеви, стричеви, ујаци, тече, кумови треба да учине оно чиме су их наши Стари задужили, што су нам оставили у аманет, и тиме да дају лични пример млађима и свом потомству, да слобода човека и народа немају цену, да се родна земља не предаје, да се родни народ и његови пријатељи не препуштају поробљивачу. Тиме ће да учине и да помогну нашим традиционално савезничким народима да схвате да су вођени путем уништавања тековина II Светског Рата, и да је крајње време да се ослободе политике подржавања распламсавања фашизма, сада против Срба, да се не би проширио целом Европом и запалио свет опет. Тиме би их спасавали као што су Косовски јунаци спасли њихове претке.
65. Пошто је проблем шиптарске националне мањине интернационализован на лажан начин и неприхватљивим средствима и методама, Р. Србија је дужна да заштити све своје држављане, укључујући и оне шиптарске националности, и да целом свету изнесе истину о њиховом положају, правима и обавезама, о настојању шиптарских фашиста, о свему ономе што су Србија и Србски народ пружили и омогућили држављанима Р. Србије шиптарске националности. Р. Србија ће тако да помогне светској борби против тероризма заустављајући помаму шиптарских фашиста.

66. Р. Србија и Србски народ нису били нити су сада агресор, већ су традиционално мирољубиви. На ратовања су их приморавали освајачи и окупатори србске земље и Србског народа. Као и сада.
67. Зато треба да се свима јавно и јасно објави да све стране војне формације треба мирнодопски да напусте Р. Србију – Косово и Метохију, у разумном року од три месеца.
68. Зато треба да се свима јавно и јасно објави да сви страни држављани који немају одобрење Р. Србије да бораве на њеној територији, значи и на Косову и Метохији, треба мирољубиво да напусте Р. Србију – Косово и Метохију, у разумном року од три месеца.
69. Пошто је Резолуција донета насилничким путем неоснованог бомбардовања, нових претњи и учена, она није ни имала правну вредност, а с обзиром да УН (КФОР, УНМИК), НАТО и Владе ЕЗ и САД њу нису испоштовале већ су је у стварности, преко шиптарских фашиста, потпуно обезвредиле, пошто је Р. Србија све време деловала у складу с Повељом УН, зато је обавеза Р. Србије да васпостави у потпуности свој суверенитет на целој својој територији, значи и на Косову и Метохији.
70. Уколико би се томе пружио оружани отпор, онда би он приморао Р. Србију да примени своја легитимна одбранбена средства, као и да користи сваку пријатељску помоћ.
71. Председник СР Југославије Слободан МИЛОШЕВИЋ је тражио 1998. год. да се распише референдум да би се народ изјаснио да ли прихвата да се странци мешају у решавање унутрашњих политичких проблема. По расписивању референдума је тражио од народа да одговори негативно. Народ му се одазвао. Исте године у октобру, супротно резултату референдума, он је потписао споразум с Американцем Холбруком да се повуче цело тешко наоружање с Косова и Метохије. За такво кршење референдума он није одговарао народу. Да се то не би поновило потребно је да се зна ко је одговоран за спровођење резултата референдума. Према Уставу, најпозванија личност је председник Републике.

Београд, 13. фебруар, 2008. год.

Објављено 14. фебруара 2008. год. на:

<http://www.pogledi.co.yu/diskusije/viewtopic.php?p=114848#114848>

ПОТПИСИВАЊЕ:

[Уписују се: Име, ПРЕЗИМЕ, (У загради *само мушкарци* уписују и годину рођења), Место становања, Држава становања ако није Р. Србија, и било еадреса било пуна улична адреса. Уписивање је отворено у среду 13. фебруара 2008. г. у 22:00, и затвара се када Народна скупштина донесе одлуку по овом Предлогу. Потписи се шаљу епоштом првом потписнику који је аутор документа. Документ се први пут подноси адресентима у понедељак, 18. фебруара, без обзира на број потписа добијених тог дана до 9:20, а потом са сваких нових 500 потписа докле год Народна скупштина не донесе одлуку по Предлогу.]

ПОТПИСНИЦИ:

1. Др. Љубомир Т. ГРУЈИЋ, (1939.), Цона Кенедија 31/15, 11070 Београд, lyubomir_gruyitch@yahoo.com
2. Тика ЈАНКОВИЋ, (1931), San Jose, California, tika.jankovic@micrel.com
3. Душан СТОЈАНОВИЋ, (1945), Суботица, Dusan.M.Stojanovic@web.de
4. Отац Реља РАЧИЋ, ССПЦО, (1926), Свети Сава“, München, DE-86567, Hilgertshausen, BR Deutschland, Dusan.M.Stojanovic@web.de
5. Маринко ИВКОВИЋ, (1941), 21, rue Désiré-Chevalier, 93100, Montreuil, France, lourdes.marinko@chello.fr
6. Марко РУЧНОВ, Las Vegas, Nevada, teodor1852@hotmail.com
7. Весна МИЈАИЛОВИЋ, Борска 34, Београд, vesnamir@yubc.net
8. Др. Оливера ПАВЛОВИЋ, Чарлија Чаплина 23, Београд, olipa@tmf.bg.ac.yu
9. Лазар ЂОРЂЕВИЋ (1926), Lake Wales Florida, USA, SRBOCUBA@att.net
10. Јеврем МАРЈАНОВИЋ, (1949), Ужице, miusvetu@yahoo.com
11. Предраг В. ПЕЦИЋ, (1947), 1910 S Archibald Av #Y, Ontario, Ca 91710 ,USA, ppecic@yahoo.com
12. Александар ПОЛИЋ, (1936), Malmö, Sweden, Jespersgatan 13. alpoz2004@yahoo.se
13. Миодраг ПИПЕРЧИЋ, (1968), Amsterdam , Holandija, pipercic@yahoo.com
14. Весна ПИПЕРЧИЋ, (1970), Amsterdam, Holandija, pipercic@yahoo.com
15. Радован ПИПЕРЧИЋ, (1937), Amsterdam, Holandija, pipercic@yahoo.com
16. Петра ПИПЕРЧИЋ, (1938), Amsterdam, Holandija, pipercic@yahoo.com
17. Игор ПИПЕРЧИЋ, (1993), Amsterdam, Holandija, pipercic@yahoo.com
18. Филип ПИПЕРЧИЋ, (1998), Amsterdam, Holandija, pipercic@yahoo.com
19. Ана ПИПЕРЧИЋ, (2002), Amsterdam, Holandija, pipercic@yahoo.com
20. Живко ЈЕЗДИМИР, (1932), Sherbrooke, Canada, zigomatica@videotron.ca
21. Драган ТОМИЋ, (1970.), 6030 Ebikon, Schweiz, tomicdragan@msn.com
22. Зоран САВАНОВ, (1959), М. Тита 5, Дебелџача 26214, savanov@panet.co.yu
23. Др. Милорад Р. СТЕВАНОВИЋ, Чачак, milmath@ptt.yu
24. Сузана Стојана ХАРИС (Susan Stojana HARRIS), Melbourne Australia, srpkinja@pacific.com.au
25. Катица БАБИЋ, München, Немачка, ladyblack_25@hotmail.com
26. Никола МИТРОВИЋ, (1990.), Суботица, Република Србија, nikola.m_90@yahoo.com
27. Неђо СОКНИЋ, (1964), Kitchener , Canada, nedjosoknic@hotmail.com
28. Александар ИВКОВИЋ, (1969.) Смедерево, Ул. Ђуре Даничића 96/6, acaivkovic@verat.net

НАПОМЕНА: Објављено у дневном листу *ГЛАС јавности* на стр. 12, и у *КУРИРУ*, у недељу 24.02.2008. г.

29. Божана ВЕЛИЧКОВИЋ, Београд, velickovic@isp.b92.net